

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Pe pošti prejemana velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemana, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenjskih ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 70.

V Ljubljani, v ponedeljek 27. marca 1893.

Letnik XXI.

Državni zbor.

Z Dunaja, 23. marca.

Zadnja seja

državnega zbora bila je včeraj; poslanska zbornica je srečno dognala zakon o ponarejanju živil. V tretjem branju glasovali so zjedinjeni levičarji proti zakonu, ker se jim zdi preveč avtonomističen, in z njimi so bili potegnili tudi Mladočehi in hrvatski klub, ker jim je zakon preveč centralističen.

Po njihovi sodbi bi se morala cela ta stvar prepustiti deželni zborom. Za zakon so glasovali poljski, konservativni in nemško-nacijonalni klub, pa krščansko-socijalni poslanci, ter so zmagali s 107 proti 94 glasom, kar je vzbudilo živahno ploskanje in odobravanje na desnici.

Ker sta tudi ministra Falkenhayn in Zaleski v tretjem branju glasovala zoper zakon, tolažijo se levičarji, da gospodska zbornica ne pritrudi sklepom poslaniške zbornice in da spremeni § 2. po vladnem načrtu.

Glasovanje o tem paragrafu je bilo jako zanimivo. Mladočehi so nasprotovali sicer celemu zakonu, ali pri § 2. glasovali so zaradi njegove avtonomistične določbe s poljskim in konservativnim klubom, in na ta način pripomogli, da je bil sprejet s 128 proti 98 glasovom.

Z omenjenimi skupinami so glasovali tudi krščansko-socijalni poslanci, in dr. Kronawetter, ki je tudi govoril proti vladnemu načrtu in poudarjal, da ne gre občinam nakladati le troške, pa jim ne dovoljevati nobenega vpliva. Med glasovanjem samim nastal je bil hud vrišč; zahtevalo se je namreč od predsednika, da naj pové, koliko poslancev je glasovalo za in koliko proti § 2. Zapisničarji so se razšli po dvorani in šteli stoječe in sedeče poslance ter svoje listke prinašali k predsedniku, ki je sešteval posamezne številke in že hotel naznaniti končni vspeh.

Kar se začne iz četrtega oddelka, v katerem sedi konservativni klub, glasiti kliči: „Nas še nihče ni štel!“ Predsednik pravi, da je četrti oddelek šest in zapisanih 42 sedečih. „To ne more biti,“ — oglasijo se zopet poslanci, — „saj vsi stojimo!“ Predsednik je dal drugič šteti, in ko je končno naznanjal, da je § 2. sprejet po odsekovem predlogu s 128 proti 98 glasom, razlegali so se burni „dobro“-kliči in glasno ploskanje po dvorani, in sicer ne samo zaradi § 2., ampak zlasti še zaradi tega, ker je bila pri tem glasovanju nekdanja večina zopet stopila na dan in se je bila cela desnica kot jeden mož vzdignila, ne da bi bile videti kake pleše med njo.

Zakaj se je bilo opustilo štetje 4. oddelka, ne vémo in nočemo tudi nikogar natolcevat; omenjati pa moramo, da se je bilo ravno to zgodilo tudi pred par leti, ko je predsedoval dr. Smolka. Takrat je bil tudi neki zapisničar pozabil šteti prav isti četrti oddelek, in posledica te opustitve je bila, da je bil odklonjen dispoziციjski zaklad.

Ko je dr. Smolka proglašal izid glasovanja, opozarjali so nekateri poslanci, med njimi ranjki dr. Poklukar, predsednika na to pomoto, ali dr. Smolka je ravno tako, kakor nekdanj Pilat, odgovarjal: „Kar sem rekel, sem rekel! Kadar je naznanjen izid glasovanja, ni več dopuščen noben popravek!“

Potrebno se mi je zdelo, opozarjati na ta slučaj, ker se je nekaj jednakega zgodilo v četrtek zvečer

pri glasovanju o § 4. Pri tem paragrafu nasvetoval je bil poslanec Wiederspurg nekoliko natančneje določbo gledé prizivne pravice.

Predsednik baron Chlumecy je bil že proglašil, da je ta dostavek sprejet; kar se oglasijo na levi nekateri „oho!“-kliči, ki spravijo predsednika v veliko zadrego. Namesto da bi jih bil mahoma zavrnil, kakor nekdanj Smolka, vdal se je in zaukazal novo glasovanje, pri katerem je dal šteti poslance. To glasovanje je potrjevalo prvotno razsodbo, ker je za Wiederspurgov predlog glasovalo 107 poslancev proti 84.

Dr. Lueger je zaradi te popustljivosti na koncu seje prijel predsednika ter ga vprašal, ali gre razglašeno glasovanje popravljati ali ne? Predsednik je odgovarjal, da se čuti v svoji vesti zavezanega popraviti zmoto, ako se prepriča o njej, in da je bil že prej enkrat kot podpredsednik nekaj enacega storil.

Druge pri nekaterih paragrafi nasvetovane premembe so bile odklonjene, pač pa je obveljala neka resolucija, katero je bil nasvetoval grof Terlagó in v kateri se vladi naroča, da naj zdatneje izvršuje zakon o ponarejanju vina in zlasti skrbi za to, da naj se vsaj v krajih, kjer je živahnejša vinska trgovina dotičnim preiskovalnim zavodom pridevajo izvrstni strokovnjaki. Tudi priporoča, da naj se dotični zakon spremeni in sprejmo nekatere določbe, ki se nahajajo v dotičnem nemškem zakonu.

Druge točke dnevnega reda so bile rešene brez posebne razprave, toda ne vse, ampak verifikacija nekaterih volitev in Pacakov predlog gledé Spinčičeve zadeve kakor tudi rešitev nekaterih peticij so bile odložene na jesen, ker so se začeli že opoldne poslanci zgubljeni iz dvorane in jih že pri reševanju peticij ni bilo več toliko v dvorani, kolikor jih je za sklepčnost treba. Ali predsednik jih ni hotel šteti in je pri vseh nasvetih proglašal, da so sprejeti.

Pred sklepom seje bilo je izročeni še nekaj interpelacij, med katerimi je bila najvažnejši vprašanje dr. Pattaia in barona Morseyja zaradi sv. križa v šolah. Minister je sicer zagotavljal, da ne bode dopuščal nobene odredbe, ki bi utegnila žaliti verski čut katoliškega prebivalstva. Pri neki drugi priliki je minister naznanjal, da je deželnemu šolskemu svetu zaukazal, da morajo katoliški otroci pri šolski molitvi križ delati in glasno izgovarjati dotične besede. Ali v nekaterih dunajskih šolah je gledé molitve in znamenovanja s sv. križem še zdaj ravno tako, kakor je bilo; v nekaterih šolah otroci sv. križa ne delajo, v nekaterih pa še nič ne molijo, ampak pojo! Tudi ni znano, ali je deželni šolski svet učiteljem razglasil ministrove odredbe, zato vprašajo ministra, ali hoče skrbeti, da njegove izjave gledé znamenja sv. križa in šolske molitve zadobe veljavo?

Ob dveh popoldne predsednik baron Chlumecy naznanja peščici poslancev, ki je bila do konca ostala v zbornici, da prihodnje seje ne more naznanjati in da se to zgodi pismeno; ali ker se bližajo velikonočni prazniki, želi vsem poslancem in ministrom vesele praznike in zdaten počitek čez polje, da se na jesen zdravi in krepki zberó k novemu delovanju na blagor drage domovine.

Gospodska zbornica

imela je zvečer ob sedmih zadnjo sejo, v kateri je rešila od poslanske zbornice storjene sklepe. Zakon o ponarejanju živil pa se je odložil na jesensko za-

sedanje. Ko so bile dovršene volitve za delegacijo, naznanjal je ministerski predsednik grof Taaffe, da je zasedanje državnega zbora vsled cesarjevega povelja pretrgano.

Deželni zbori.

Na poziv najvišjega deželnega maršala češkega kneza Jurija Lobkovića zbrali so se bili včeraj v deželni hiši deželni maršali in deželni glavarji, da so pretresali nekatere za deželne zборе jako važne stvari. Storjeni sklepi zadevajo naslednje točke:

1. Redno sklicevanje deželnih zborov je silno potrebno za vrejeno finančno gospodarstvo, 2. Redno sklicevanje naj bo precej v začetku meseca decembra in naj traja šest do sedem tednov, to je do konca januarija, ali če treba tudi prve dni meseca februarja. Deželam, ki bi želele o drugem času zborovati, naj se da prilika, da morejo zborovati precej po veliki noči po sklepu državnega zbora. 3. Vsaki deželni glavar naj svojemu deželnemu zboru v prihodnjem zasedanju predloži resolucijo, v kateri naj se določi čas, o katerem se ima v prihodnje sklicevati deželni zbor, in deželnem odboru naroča, zaradi izvršitve dotičnega sklepa v dogovor stopiti z vlado.

Letos snide se češki deželni zbor že 6. aprila, to je v četrtek po veliki noči, gališki zbor se zaradi grških velikonočnih praznikov, ki bode teden pozneje od naših, šele 24. aprila, vsi drugi, ki se sploh snidejo, med njimi tudi deželni zbor kranjski, prično zborovati 20. aprila. Dotični cesarski patent razglašen bode menda že te dni.

Nenemški jeziki pri najvišjem sodišču.

Interpelacija poslanca Kluna in tovarišev do Njega ekselence gospoda pravosodnega ministra.

V odgovoru na noto z dne 16. februarja 1893, št. 57, s katero je Njega ekselence gospod pravosodni minister povabil gospoda predsednika najvišjemu sodišču, da mu naznani vzroke in plove, kateri so ga nagibali, da je zaukazal, naj se pri kasacijskih obravnavah v nenemškem jeziku izdane razsodbe prve instance še pred obravnavo prevedo v nemščino, je gospod predsednik najvišjemu sodišču izjavil: „S to odločbo se dosedanja navada, da se razsodbe na predlog strank ali pa na predlog predsednika prečitajo v nenemškem tekstu, ni premenila, in ne more se govoriti o tem, da so se hotele žaliti druge narodnosti z naredbo, ki se je izdala samo v interesu rednega pravosodja.“

V 203. seji te visoke zbornice je Njega ekselence grof Kuenburg, naglašujoč, da on pripada sam najvišjemu sodišču, in izrečno se sklicujoč, da je za to pooblaščen, izjavil: „Če se v teku kake obravnave od kake strani zahteva ali iz kakega vzroka se pokaže potreba, prečitati nenemško razsodbo ali kak drug nenemški akt, ali pa le jeden njegov del, se to sedaj ravno tako zgodi, kakor se je poprej.“

Dne 10. marca t. l. je pa bila pri najvišjem sodišču apelacijska obravnava o neki pritožbi ničnosti, ki se je vložila proti razsodbi porotnega sodišča v Ljubljani. Ko je poročevalec končal svoj govor, je zastopnik privatnega tožnika zahteval, da naj bi se porotnikom stavljena vprašanja in razsodba prečitati v slovenskem izvirniku. Na to je odgovoril predsednik, da za to ni nobenega plove in

bi tudi zahtevano čitanje v slovenščini nič ne koristilo, ker on in sodišče, izvzamši dveh članov, slovenščine neso z mo žni. Ko je zastopnik zasebnega tožnika ostal pri predlogu, ki ga je stavil, je predsednik ponovil, da sodišče ne razume slovenščine in dal zagovorniku zatoženčevemu besedo. Ta je najprej vprašal predsednika, je li že rešen predlog zastopnika privatnega tožnika. Predsednik je vprašal člane senata, potem pa izjavil: „Da, odklonjen je.“ in dal je zagovorniku besedo. Potem se je vršila obravnava dalje, ne da bi bilo še kaj posebnega.

Ta dogodek neoporekljivo dokazuje, da se ne vjemata z resnico izjava gospoda predsednika najvišjemu sodišču na noto Njegove ekscelence gospoda pravosodnega ministra z dne 16. februarja 1893, št. 57, in pa izjava, katero je izustil Njega ekscelence grof Kuenburg kot član najvišjega sodišča v 203. seji te visoke zbornice, in da se navada, katero je priznal gospod predsednik najvišjemu sodišču gledé na čitanje nenemških aktov, odkar je predsednik izdal omenjeni ukaz z dne 5. decembra 1892, št. 439, več ne izvršuje.

Ker nadalje določba § 27. zakona o najvišjem sodišču ne more več veljati, odkar so se izdali državni osnovni zakoni z dne 21. decembra 1867, št. 142. državnega zakonika, temveč se s temi zakoni mora spraviti v soglasje, ker se je za dalje s tem, da je najvišje sodišče pri omenjeni obravnavi dne 10. marca 1893 odklonilo predlog privatnega tožnika, da se naj prečitajo vprašanja do porotnikov in razsodba 1. instance v slovenščini, čitno kršila slovenskemu narodu po členu XIX. državnih osnovnih zakonov z dne 21. decembra 1867, št. 142, zagotovljeno enakopravnost svojega jezika v uradu, stavijo podpisanci do Njega ekscelence gosp. pravosodnega ministra vprašanje:

1. Misli li Njega ekscelence gosp. pravosodni minister zahtevati od predsednika najvišjemu sodišču z dejstvi se vjemajoče poročilo o predsedniškem ukazu z dne 5. decembra 1892, št. 439?

2. Kaj misli storiti Njega ekscelence, da § 19. državnih osnovnih zakonov z dne 21. decembra 1867, št. 142. državnega zakonika pri najvišjem sodišču pridobi veljavo?

Politični pregled.

V Ljubljani, 27. marca.

Shodu deželnih maršalov in glavarjev na Dunaju je predsedoval dolenjeavstrijski deželni maršal grof Kinsky. Vsi so se vjemali v tem, da naj se skličejo slednje leto deželni zbori, ali o tem pa neso bili jednih mislij, kdaj naj se skličejo. Naposled so sklenili, da naj deželni zbori zborujejo v decembru in januarju, če treba tudi še v februarju. Deželnim zborom onih dežel, katerih deželni odbori izjavijo, da za njih razmere ne ugaja zimsko zasedanje, naj se pa pusti pomladi čas za zborovanje, ko državni zbor konča svoje delo. V prihodnjem zasedanju deželnih zborov bodo deželni odbori vprašali deželne zore, kateri čas smatrajo za primeren za zborovanje. Na podlagi teh sklepov se bodo potem začela pogajanja z vlado, da se določi čas za zborovanje deželnih zborov. Da se določi čas deželnim zborom za zborovanje, je že želeli zaradi tega, da potem lahko deželni odbori vrvnajo svoje delo in vselej pravočasno pripravijo gradivo za deželnozbornsko zborovanje.

Deželni zbori se bajé skličejo še le okrog 20. aprila. Če se kranjski deželni zbor snide, še ni gotovo, ker je že dovolil proračun za letošnje leto. Za tirolski deželni zbor bodo še v italijanskih delih dežele dopolnilne volitve, ker so sedanji poslanci izgubili svoje mandate, ker neso prišli v zbor. Ker bode zasedanje deželnih zborov trajalo le štiri tedni, kajti potem se snidete delegaciji, bode češki deželni zbor bavil se največ le z deželnim proračunom. Vprašanje o razdelitvi okrajev ne bode storilo najbrž nobenega koraka dalje. Vlada morda še nobene dotične predloge predložila ne bode. Če pa tudi predloži katero, gotovo ne bode deželnega zbora pri ganjala, da naj hiti z rešitvijo, ker vé, da bi rešitev ne bila ugodna. Dokler deželni zbor stvari ne reši, vlada tudi še lahko čaka z daljnimi koraki. Ko bi pa deželni zbor razdelitev naravnost odklonil, bi pa vlada morala pokazati, ali se drži češkega stališča, da je s tem stvar odklonjena, ali bi pa na željo Nemcev morala sama se lotiti razdelitve okrajev. Na vsak način bi pa prišla v zadrege.

Državnozbornsko predsedstvo. Ko smo „Slov. Narod“ opomnili, da je to, da Slovanov ni

v državnozbornskem predsedstvu, kriva politika, katero je on hvallil, se sedaj izgovarja, da Čehi neso od slovanskega državnozbornskega predsedstva ničesa imeli. Gospodje pri „Slov. Narodu“ morda ne vedó, da so ta čas, ko je bilo slovansko predsedstvo, Čehi dosegli vseučilišče v Pragi in pa premembo državnozbornskega reda za češko veleposestvo, pa tudi še več drugih stvari. Kako je važna ta prememba volilnega reda, bode vsakemu umljivo, če povemo, da se je ž njo onemogočilo, da levičarji sami ne morejo več v državnem zboru dobiti večine. Tudi „Slovenski Narod“ je o svojem času drugače znal ceniti vse te pridobitve. Tedanje predsedstvo je po svoji moči pospeševalo vse predloge, ki so bile Čehom v korist. Sicer pa ni lahko umljivo, čemu bi se bili levičarji toliko poganjali, da spravijo Ohlmeckega na predsedniški stol, ako bi stvar ne imela nobenega pomena. Še manj umljivo je pa javkanje „Slov. Naroda“, ker Slovanov ni več v predsedstvu. Če slovansko predsedstvo Slovanom ni bilo v korist, potem se pač v tem slučaju o kakem nazadovanju niti govoriti ne bi moglo, na imenih samih pač ni toliko leteče.

Civilni zakon na Ogerskem. Kakor se je ogerski pravosodni minister izjavil, bode še to leto zbornici poslancev predložil predlogo o civilnem zakonu. Natančneje se ni izjavil. Toliko je rekel, da se bode zakonsko pravo vredilo za vse državljane jednako in se bodo odpravili vsi verski zadržki. O veljavnosti zakonov bodo odločevala izključno državna sodišča. Cerkvi se bode pa pustilo v mejah vesti z lastnimi sredstvi brez civilne pravne moči vplivati na vernike. Vlada se trdno nadeja, da zmaga s svojimi predlogi in ne goji nobenih praznih iluzij. Kako da se bodo sklepali civilni zakoni, tega minister ni povedal. Najbrž tudi v tej stvari vlada še ni popoluoma jedina s krono. Vladni privrženci so seveda z velikim veseljem pozdravili vladni odgovor, ravno tako tudi skrajni levičarji. Kolikor se vidi, vlada ne misli odstopiti od svoje politike, temveč hoče zmagati ali pa pasti. Pričakujemo, da se poslednje zgodi.

Volitve v Srbiji. Kakor radikalni listi trdijo, se je pri poslednjih volitvah v Srbiji oddalo vkupe 237.570 glasov. V mestih so liberalci dobili 9424, radikalci 5098 in naprednjaki 1590 glasov. V kmetških občinah so pa radikalci bili dobili 125.841 glasov, liberalci 82.392 in naprednjaki 13.225 glasov. Radikalci dobili so v vsem 130.939, liberalci 91.816 in naprednjaki 14.815 glasov. — Vladni listi preté radikalcem, da se bode skupščina konstituirala tudi brez njih. Po njih mnenju za sklepčnost skupščine ni treba, da je nad polovico članov navzočih. Prav z ustavo se to ne vjema, ali pričakovati je od sedanje vlade, da se bode poslužila nasilstva. Vsaj tudi že sedaj rabi nasilstvena sredstva. Več radikalnih poslancev je zaprla največ zaradi tega, da radikalci v zvezi z naprednjaki ne dobé večine.

Norvegija. Hud ustavni razpor je na Norveškem. Radikalni listi že zahtevajo, da se proglašijo republika in se Norvegija odloči od Švedije, ako Švedi jej ne dovolijo, da bi imela svoje konzulate. Velika večina naroda je na strani radikalcev. Kaj lahko se to pripeti, da Norvežani poskusijo se zares odločiti od Švedije. Duhovi so tako razburjeni, da nikdo resno ne misli na to, če bi tudi dežela v resnici imela kaj koristi od tega. Norvežani že sedaj uživajo večjo svobodo, kakor v marsikateri republiki. Ako se odločijo od Švedije, nakopali si bodo le večje stroške in poleg tega pa pridejo še v nevarnost, da jim Rusija odtrga kako pristanišče, ker že dolgo hrepeni po tem, ker ob norveškem obrežju morje po zimi ne zmrzne. Dokler je Norvegija združena s Švedijo in je monarhija, jo druge velevlasti varujejo pred Rusijo, ko bi pa postala republika, bi jo pa vsa Evropa prepustila svoji osodi.

Socijalne stvari.

Globoka rana našega kmetijstva. Znano je v obče, kako slabo se dandanes godi kmetu in to iz mnogih razlogov. Kmetijski pridelki pešajo, nasproti pa vedno rastejo stroški; to so razmere, katere nas silijo misliti o slabi prihodnosti. Če se tu pa tam kdo pobriga o tem, da nasvetuje kmetu kakšno pomoč, navadno je prišel prepozno. Enako se godi nam pri s a d j e r e j i. Imamo sadjerejsko šolo na pr. v Mariboru, na ljudskih šolah je predmet sadjereja, v raznih knjigah in časnikih se tudi poučuje ta stroka, ali vse to je skoraj zastoj, dokler se od odločevalne strani temu napredku ravno nasproti dela. Leto š n j o z i m o j e d i v j a č i n a

kmetu napravila grozno škodo. Ves mladi zarod je skoraj uničen, dosti je kmetov, ki imajo po 50 do 100 gl. škode, ali na vse to morajo — molčati.

Naš lo v s k i z a k o n j e n a m r e č t a k o v r e j e n, da sme najemnik lova po svoji volji divjačino zarejati, če tudi ta živi dostikrat ob kmetovih žuljih. Še več, sedanji zimski čas celó lovec ne sme ustreliti zajca, ker je čas v zakonu za lov določen že minul, — in prav sedaj zajec brez skrbi škoduje kmetu. Navrh pa, kakšne kazni čakajo predrzneža, ki se je s puško v roki lotil braniti svojo lastnino, nežuo sadno drevje. Gotovo ga sedanji čas pri nas ni zakona, kateri bi se tako strogo izvrševal, kakor ravno lovski zakon. Na tem bojnem, kmetu pogubonosnem polju sreča se lovski zakon z onim o poškodovanju tuje lastnine. Ali ta, ki je sicer povsod spoštovan, natanko pretehtan in neizogibno potreben, ta se pred sedanjim lovskim zakonom mora razkadi v nič! Ali ni to velika nesmisel? Da me pa kdo ne bo sumničil, da krivo tolmačim, evo dokazov!

Zakon o poškodovanju tuje lastnine bi hudobneža, ki poškoduje nalašč to ali ono reč — tudi sadno drevje — obsodil jako strogo in v povrnitev škode in za spomin mu priložil še občutljive kazni. Tudi ko bi na pr. neumna žival, ki pa je slučajno last sosedova, kaj poškovala, obsodi zakon lastnika, naj povrne škodo. Izjema in to velika je le pri lovu. Tukaj je lovski zakon potisnil kmetove sicer nedotakljive pravice prav v kot, da sedaj on tem ložje svobodno gospodari. Kot mrvico pravice vrže mu le še plevel: „da ako je postavno zavarovanemu drevju se po divjačini kaj škodovalo, takrat sme on terjati komisijo v pregled od okr. glavarstva, in če ona spozna škodo res očitvidno in jo ceni pravično, takrat ima kmet še-le pravico do odškodovanja.“ V teh besedah pa je toliko obziróv, da se bore kmetič lahko ustraši, ker skušnja vé, kako malo vpliva ima njegova beseda pri gosposki in kako je ondi — drago vse. Če je tudi po kakšnem nasvetu mazal ali zavaroval drevje (ako mu je bilo v jeseni sploh časa za to), ni gotov, da je to sredstvo od komisije potrjeno, ker zakon govori v tem dovolj nejasno.

Ovisno je torej mnogo od dobre volje komisije že v tem obziru, koliko pa še pri cenitvi škode! Najbrže se vzame cena, po kateri prodajejo drevesca iz drevesnic, pa se ne jemlje v poštev, da ubogemu sadjereju takih drevesc dobro vspeva morda še polovica ne. Kdor nima v tem skušnje, naj ne bi sodil truda in skrbi sadjerejca, ker jih drugače poznati ne more!

Dalje je ovisno gledé časa, ako komisija pravi čas ne pride pregledovati, ko je kmalu v spomladi sadjereju treba vkreniti zavoljo presajenja drevesc. Konečno pa, ko bi spodletelo kmetu, da bi propal, čakajo ga komisijske pregledave debeli stroški.

Ko kmet vse to poižve in prevdari, razume se, da raje molčé trpi največjo škodo, nego bi terjal komisijo od glavarstva.

Postava ta je delo liberalcev, kateri so, kakor povsod, tako tudi tukaj pokazali svojo ljubezen in skrb za kmeta, kajti prav takšno postavo imate tudi na Kranjskem. Prav krepko je o tem pisal pred par leti celo „Kmetovalec“ in se čudil „srečnej priliki za lovec tisti dan, ko je bila v deželnem zboru kranjskem sklenjena ta postava.

Toda liberalci nameravajo še več. V svojih listih nasvetujejo premeniti lovsko postavo tako, da bi podražili lovske karte na 7 gl. za leto, orožne liste pa na 3 gl. S tem bi odrinili iz lova vse kmetške lovce, da bi gospoda sama tem lažje zarejala divjačino in jo lovila. Če je že zdaj škoda po divjačini neznosna, reklo bi se s takšno postavo nastaviti sadjereji nož na vrat. Če je pa ta stroka res tako malo vredna, zakaj se potem uči na šolah, čemu nam drage sadjerejske šole? Na to tudi prosimo odgovora od onih, katere te vrste zadevajo.

Kaj pa je nam storiti? Ali res bomo lovski postavi na ljubo opustili sadjerejo ter svojim naslednikom zapustili mesto lepih sadnih vrtov puste planjave? Ne tako, temveč dolžnost naša je, zasajati sadno drevje, a tudi je braniti pred sovražniki. Tukaj pa moramo začeti pri postavi. Izpremeniti se mora lovski postava tako, da je 1. kmet opravičen braniti svoje imetje (t. j. sadno drevje, nežne sadike in polja) dokazanih in očitnih škodljivcev. Če se pri tem kakšna žival ustrelil, dolžan naj bo jo oddati lovcem. 2. Se morajo določiti in razvrstiti škodljive živali drugače, nego sedaj. (Sedaj je lisica

imenovana škodljiva žival, zajec pa ne, čeravno on največ škoduje.)

Ko bi se pa to ne dalo popolno izpeljati, naj pa se vsaj najemniki lova zavežejo povrniti vsako škodo, storjeno kmetom po divjačini, da si ti vsaj družih nasadov s tem morejo oskrbeti. To je pa že najbolj skromno in samo ob sebi razumljivo, tako da vsak ne pristansko sodeč človek mora tem prošnjam pritrčiti.

Lani je neka občina na Pohorju odposlala enako prošnjo na c. kr. kmetijsko družbo v Gradeu, katera je laskovo odgovorila, da se strinja s prošnjo in jo hoče podpirati, samo želi, da se oglasi v ta namen prav dosti občin. Sedaj ko je minulo zimo zajec toliko škodo učinil, mislim, da bodo občinski možje tem raje storili ta korak, samo da bi ga hitro in vzajemno! Treba je hiteti zato, da ne pridejo liberalci v deželnem zboru prej z omenjenim lovskim predlogom. Ob enem naj bi oddale občine svoje prošnje tudi svojim gg. poslancem, naj stvar kolikor mogoče pospešujejo. Dostavilo naj bi se v prošnjah, koliko škode je zadnja leta (posebno letos) učinil zajec na drevesih, kakor tudi druga divjačina. Ker pa poznamo počasnost naših mož v občinskih zastopih in njih slabo hvaljeno neodločnost, naj se nam ne zameri, da si drsnemo prositi častito duhovščino, naj ona kmete opozori na to. Ako se nam posreči priboriti s tem kmetu pravico, ki mu gre sodeč po zdravem človeškem razumu, storili smo več za napredek kmetijstva, nego bi mu podali celo knjigo najlepših nauk. Kajti le na ta način bi kmetje dobili najbolj veselje do sadjereje, če se bode njih trud in skrb tudi postavno zavarovala.

Pohorski.

Cerkveni letopis.

Zmagoslavje križa na Dunaju.

Pri sv. Otmarju so končali 19. sušca — v dan sv. Jožefa — misijon. Slovesnost, ki se je vršila ob tej priliki, je bila tako veličastna, tako ganljiva in tako slovesno, javno spričevalo o katoliški zavesti Dunajčanov, da je ne moremo zamolčati. Ob takem življenju, ob taki verski navdušenosti prestolnega mesta naj se vzgledujejo druga mesta in vasi širne Avstrije!

Že precej popoldne se je vse trlo ljudstva na trgu pred cerkvijo in v cerkvi. Od vseh strani so prihajala razna društva z zastavami ter se zbirala v cerkvi na določenih prostorih. Ob štirih se prične procesija, katero je vodil prelat dr. G. Marschall.

Najprej je šla šolska mladina z zastavami. Za njo so šli gojenci zavoda „St. Norbertusheim“ (Norbertovo zavetišče). Spremljali so jih predstojniki — šolski bratje. Te je sledila katoliška dekliška družba. Bilo jih je gotovo nad štiri sto. Pred njimi pa je plapolala visoko v zraku in se bliskala v solnčnih žarkih bogato z zlatom vezena zastava. Za temi je šlo katoliško šolsko društvo, župljani št. otmarski in drugih dunajskih okrajev, katoliški politični društvi III. in IV. okraja, društvo sv. Vincencija, mladeniška društva: Alsergrund, Marija Pomagaj, Semering in Leopoldovo mesto, katoliška rokodelska in delavska društva — vsa s svojimi krasnimi zastavami.

Za duhovščino so pa nesli rokodelski pomočniki krasen misijonski križ. Tega so okrasile deklice s krasnim vencem, spletenem iz belih in rdečih vrtnic, iz bršlina in palmovih listov. Štiri belo oblečena dekleta so nesla dolge trakove, ki so viseli od duhtečega venca. Ob križu so korakali zastopniki visokošolskih društev „Avstrija“ in „Norika“ v krasni prazni obleki. Praporja sta veselo vihrala v zraku, meče so pa spoštljivo povesili. Po šest mladenčev z bakljami je spremljalo križ ob vsaki strani.

Pretresljiv prizor je bil, ko se je prikazal skozi cerkvena vrata križ vesovit dišečim cvetjem: Nosili so ga čvrsti rokodelci, branili in varovali visokošolci — zastopniki vede, spremljali pa mladeniči in deklice, ki zro le v križu pravo luč — vodečo jih po razburkanem morju življenja. Jezero ljudstva — zbranega pred cerkvijo — se je odkrilo, mnogo jih je padlo na kolena pred Križanim Vzveličarjem in solze srčnega veselja — morda tudi kesanja so rosile oči nešteti množici.

Za križem so stopali še drugi udje društev „Avstrija“ in „Norika“, za njimi mnogo častnikov — njim na čelu Generalmajor pl. Hankenstein. Temu se je pridružilo mnogo državnih uradnikov in deželnih poslancev, občinskih svetovalec, okrajnih od-

bornikov — med njimi legacijski svetnik kraljevega bavarskega poslanstva — grof Montgelas. Sprevod je zaviševalo še mnogo manjih društev in nepregledna množica ljudij. (Konec sledi.)

Protestantstvo

vam je v resnici lepa vera. Ne zahteva od vas ničesar, niti vere, niti dobrih del. Zato se nam ni čuditi, če slišimo, da delujejo brezverski ljudje za protestantstvo. M. Taine, katerega smrt smo že naznanili v „Slovencu“, je živel brez vsake vere. Krščen je bil katoliški, a vendar ni imel prav nobenega verskega prepričanja, kar je sam nebrojnokrat povdarjal. In vendar je prestopil v protestantstvo. Renan, razvpiti bogatajec, je jako določno skušal spraviti vse svobodomislice — k protestantom, zatrjujôč, da je protestantstvo prikladna vera za „libre penseur“-e. Svojo hčer je pošiljal v protestantsko šolo in jo dal potrditi od protestantskega pastora. — Katoličanstvo je predoločeno; tu se ne dá nič pogajati; vse, ali nič. Ta pojem katoličanstva bi bilo dobro našim domačim nasprotnikom zabičiti v glavo. Često kažejo, da jim ni jasno, kako mora vsak katoličan soditi o svoji veri, kakor bi bili protestantje in ne katoličanje.

Slovstvo.

Argo. — Tega že večkrat pohvalno omenjenega lista je izšla 3. številka. — Vsebina temu zvezku je konec spisa: Gradišče v St. Mihelu pri Hrenovicah; Der Grubenbrand von Istria vor 90 Jahren, ponatisnjen je med drugim tukaj tudi spis dr. Melzerja, objavljen l. 1808 v slovstvenih analih; konec spisa: Alte Spielkarten. Manjša poročila so o izkopinah pri grajenju dolenske železnice in o neki zanimivi svetinji.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 27. marca.

(Udanostne izjave) poslali ste prevzvišenemu gospodu knezoškofu ljubljanskemu nadalje občini: Križe pri Trziču — Dulje in Palovče pri Kamniku. — Slava!

(Mati božja na jezeru v židovski — oblasti.) Dobili smo z Bleda dopis od občinskega načelnštva, kako si posestnik blejskega gradu, žid Muhr, utrjuje svojo last po blejskem jezeru. To početje je vzbudilo silno nevoljo po Blejskem. 26. t. m. je bil sklican ljudski shod, da protestuje proti temu. Več o tem še spregovorimo.

(Biskup Strossmayer), kakor poroča „Katoliška Dalmacija“, je obolel. Nadejamo se, da bolezen ni nevarna, tembolj ker je še dne 24. t. m. pisal našemu kiparskemu umetniku gosp. Gangu ter mu čestital zaradi lepih dveh kipov, katera je dovršil za ljubljansko gledališče.

(Osebnosti.) Za faro Podbrezje na Gorenjskem je imenovan č. g. Janez Golob, župnik v Motniku. — Za Stembergov beneficij v Štepanji Vasi pri Božjem grobu pod Ljubljano pa je prezen-toval mestni magistrat na Reki č. g. Konstantina viteza pl. Steinberškega, farnega upravitelja v Zwickenbergu na Koroškem.

(Iz Planine.) Trg planijski dobi v kratkem brzojavno postajo; kole za napravo zveze z Rakomkom je obljubil brezplačno dati svetli knez.

(Sejem v Rovtah.) Dne 20. t. m. je bil v Rovtah dobro obiskan somenj. Prignali so 5—600 glav živine. Debelo živino prodajali so prav dobro. Ako bi ne bilo v vrhniški občini živinske bolezni, bilo bi živine še mnogo več. Tako pa ni smel z Vrhniške nihče prignati na somenj. — Na sv. Jožefa dan je bila v Rovtah tako silna burja, da je podrla nekemu posestniku vezan kozolec.

(Judežev groš.) S Štajerskega se nam poroča: O židu Friedrichu, tržcu v Ptuj, se je govorilo, da se je nekaj skazal v kazenskem paragrafu, pa da bi bil imel vsled tega iz Avstrije prognan biti. Sedaj pa se čuje, da je istemu gospodu židu kmetska občina Brstje poleg Ptuja za 100 gl. podelila domovinsko pravico. Zdaj pa recite, da Vam niso ljudje usmiljeni, dobri ljudje — toti Brstjani!

(V kn. šk. deško semenišče „Collegium Aloisianum“) v Ljubljani so bili za drugo polletje kot gojenci na novo sprejeti: tretješolec Franc Kimovec iz Glinj pri Cerkljah in četrtošolec: Anton Lombard iz Babnega Vrta pri Trsteniku in Anton Merku z Iga pri Ljubljani.

(Mestni odbor ljubljanski.) Dnevni red seji občinskega sveta ljubljanskega

v torek, 28. marca 1893, ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. — 1. Oznanila predsedstva. 2. Personalnega in pravnega odseka poročilo a) glede letošnjih dopolnilnih volitev za mestni zastop; b) o gospodarja Andreja Odlaska ugovoru proti sestavi volilskih imenikov; c) gledé „Peter in Johana Bednarzeve ustanove“; d) o dopolnitveni volitvi jednega člana v upravni odbor mestne hranilnice; e) o volitvi občinskih zastopnikov v šolski odbor strokovnih šol ljubljanskih; f) o vdove Roze Fuzove prošnji za dovolitev nekega zemljiško-knjižnega izbrisa. 3. Finančnega odseka poročilo a) o c. kr. deželnega predsedstva dopisu gledé plačila prispevka za nakup Luokmanove hiše; b) o mestne hranilnice računskem zaključku za 1892. leto; c) o nagradi mestnim policijskim stražnikom, kateri so zasledovali pse brez mark; d) o Nikolaja Trškana, hišnega gospodarja v Hradeckega vasi, kupni ponudbi gledé neke mestne parcele na Golovu; e) o mestne klavnice in mestnega loterijskega posojila računskih zaključkih za 1892. leto. 4. Stavbinskega reda poročilo o razdelitvenem načrtu Ant. Dečmanovega posestva na Poljanah. 5. Solskega odseka poročilo a) o vodstva mestne nemške dekliške šole prošnji za nakup harmonija; b) o vodstva I. mestne deške šole računih o porabi podpore 50 gl. za učilsko razstavo 1892. leta; c) o ravnateljstva c. kr. velike realke računih o porabi dotacij. 6. Predlog odseka za olepšavo mesta, da je sedanji semenj za drva preložiti s Cesar Jožefovega trga na šentjakobski trg, semenj za zeljnate glave pa s Cesarja Jožefa trga na sv. Petra nasip. 7. Klavničnega ravnateljstva poročilo o premembi § 11. tržnega reda in o prepovedi prodajanja prašičev zunaj sejmišča. — Tajna seja.

(Iz Planine), dne 23. marca: Svetli knez Windisch-Graetz se je sinoči pripeljal z Dunaja na lov divjih petelinov.

(Še enkrat „res postalicae“.) Iz Šentpavla se nam piše: Ni še dolgo tega, kar so se čule opravilene pritožbe od raznih strani gledé nerednega poslovanja poštinih organov pri pošiljtvah sploh, zlasti pa kar zadene pravočasno oddajo političnih časnikov. Reči moram, da se nam na Koroškem v tem oziru zadnji čas nič boljše ne godi. Prav pogosto se mi je že pripetilo, da sem dva, tri dni zamán pričakoval „Slovenca“; kar naenkrat pa dobim dve, tri številke skupaj, in sicer pride najnovejša naravnost iz Ljubljane, druga priroma navadno iz Šentvida, in tretjo pa n. pr. pripeljejo iz Slovenjega Grada, včasih pa še od kakega bolj oddaljenega kraja. Ko bi se to izjemoma le sémtertja katerekrat pripetilo, bi si človek mislil: to je malenkostna pomota ali k večjemu odpustljiva malomarnost dotičnih uradnikov, ter bi molčal. A ker se pa take nerednosti le prečesto ponavljajo, pa slednjč tudi najpotrpežljivejšemu človeku mora zmanjkati prizanesljivosti. Kaj da bi utegnulo dati povod tem nepravilnostim, to je uganjka, katera bi morda celó Edipu delala preglavice. Po moji pameti vendar ni treba Bog vé kolikega izrednega jezikoslovnega in zemljepisnega znanja za to, da se raztolmači, da slovenski „P. S. Pavel (Koroško)“ pomeni to, kar nemški „Post St. Paul (Kärnten)“. Čuda, da ga ne zanesó v sv. Pavel v Minnesoti. Najbrž ne vedó zánj. Ali morebiti pa slovenski napis gospode bóde v oči in hočejo s takim ne ravno preveč taktim postopanjem dati duška svoji že vse meje presegajoči narodni nestrpnosti. Ako se bo to le oretovalo, bomo res prisiljeni energične korake storiti do kompetentnih oblastij, in „hočemo videti“, ima-li slovenstvo še kaj pravice do obstanka in ravnopravnosti v Avstriji, ali ne! — Ko že pišem, naj Vam še to povém, da so te dni tukaj potegnili neko žensko iz vode, ki je v mrzlih valovih iskala smrti in jo tudi našla. Pokopali pa so jo čisto cerkveno, ne da bi jo bili poprej raztelesili, včljub temu, da so vsi govorili, da je bila vedno pri zdravi pameti. Samo njena sestra je trdila, da se jej je zadnje dni skoro gotovo nekoliko mešalo. Kakor vidite, tukaj v tem oziru niso preveč ozkosrčni, kar je pa v takih slučajih komaj umestno.

(Ogenj.) Iz Starega trga pri Ložu se nam piše 26. t. m.: Danes ob 1/2. uri popoldne je ogenj nastal v vasi Vrh, vpepelil sedem hiš z vsemi gospodarskimi poslopji, osma hiša pa je silno poškodovana. Kako je ogenj nastal, se ne vé za gotovo. Zavarovani so za male svote. Kdaj bo nastala deželna zavarovalna?

(Vč. g. Jožef Belar), župnik v Rovtah, se zahvaljuje vsem prijateljem in znancem za prijazna

voščila k njegovemu godu in za izraze sočutja v njegovi vedno nevarnejši bolezni. Priporoča se vsem v molitev.

(Potres v Adlešičih.) Iz Adlešič se nam poroča: V sredo 22. t. m., zvečer ob 1/9. uri, čutili smo tu lahak potres.

(Zahvala.) Bralnemu društvu v Kapeli pri Radgoni blagovolili so za tekoče leto darovati: Velečastiti g. župnik Dav. Meško društvu redne pošiljajo liste: „Slovenec“, „Mir“, „Südst. Post“, in so darovali precej lepih knjig. Naš rojak gosp. profesor Jože Žitek je naročil „Mir“ in „Domovino“ ter nam pripisal več knjig. C. g. Fr. Bratkovič je naročil „Dom in Svet“, vrli narodnjaki od Sv. Petra pri Radgoni ob priliki obnega zbora darovali 7 gld., in mladi narodnjak g. Jakob Mir nam je daroval 1 gld. in dve zbirki knjig pripovedne vsebine. — Vsem tem blagim dobrotnikom in prijateljem tega za našo župnijo toliko važnega in koristnega društva izreka najpriskernejšo domoljubno zahvalo

(Nesreča.) Dne 23. t. m. popoldne se je utrgala velikanska skala visoko gori v Murovcu ter priletela s toliko silo v neko hišo v Klopcah, župnije šent-helenske, da jo je razrušila, pomečkala najmanjšega otroka za pečjo, dva druga pa zasula v razvaline. Mati, če tudi na glavi nekoliko zadeta, ostala je še pri zavesti ter rešila ta dva otroka, da se nista zadušila, predno so pribiteli sosede z dela na pomoč.

(Umrli) je dne 24. t. m. v Sežani po dolgi bolezni preč. gosp. Josip Komana, župnik v Sežani, v 72. letu. Lep pogreb je bil dne 26. t. m. ob 3. uri popoldne. Rajni je bil brat kanonika veleč. gosp. Ivana Nep. Komana. Blag rajnemu spomin.

(Tržaški romarski vlak v Rim.) Na razua vprašanja v oziru tega romarskega vlaka zamoremo le toliko povedati, da je dotični odbor nameraval potovanje prirediti po morju z Loydovim parnikom, a pozneje so se premislili in pojdejo po železnici. Odhod so nastavili, kakor čujemo, na 2. dan maja. Zakaj se ne združijo z ljubljanskim vlakom, ne vemo, mislimo si pa, da jih je s početka nizka vožna cena s parobrodom zapeljala, zdaj pa, ko ne pojdejo s parobrodom, bi vsekakor kazalo, da se združijo z drugimi romarji goriške metropolije in skupno potujejo v Rim.

(Nesreča.) Padla je z okna ženska v Gospodskih ulicah, ko je brisala stekla in se hudo poškodovala. Prenesli so jo v bolnišnico.

(Pozor trgovci!) Policija ljubljanska je zalotila te dni tatinsko družbo mladih hudobnežev, kateri so pri belem dnevu kradli razne reči iz izložnih oken po Ljubljani. S ključi, katere rabijo pri vodu, so odpirali okna in izmikali stvari. Škoda je velika; pet tičkov imajo pod ključem, drugih še iščejo.

Telegrami.

Dunaj, 27. marca. Ogerska ministra Wekerle in Hieronymi sta sémkaj prišla. Wekerle se je dopoldne posvetoval z bančnim guvernerjem, potem pa s Kalnokyjem. Kakor poroča „Budapester Correspondenz“, bodeta ogerska ministra popoldne poročala cesarju, potem se bode pa Wekerle posvetoval s Steinbachom o daljnih korakih zastran končne vreditve valute.

Lvov, 26. marca. „Dzienik Polski“ poroča, da bode bivši predsednik zbornici poslancev, dr. Smolka, še kandidoval v Lvovu za državni zbor. Silijo ga volilci, katerim se

zdi, da je dr. Smolka sicer prestar za vodstvo zbornice, ali poljskemu klubu bi pa le utegnil koristiti s svojimi skušnjami in sveti.

Budimpešta, 26. marca. General knjižice, Edelsheim Gyulai, je umrl.

Pariz, 27. marca. Mathieu-a, provročitelja eksplozije v restavraciji Very, so zaprli.

Bruselj, 26. marca. V Hexenthalu pri Antwerpen se je razletela dinamična tovarna. Trije delavci mrtvi, štiri smrtno nevarno poškodovani.

London, 26. marca. Zbornica je v sprejela Altenov predlog, da se takoj poslancem dovolijo dijete.

Novi York, 26. marca. V Memphisu je strašen vihar napravil neizmerno škodo. V mississippi dolini sta mesti Tunica in Cleveland skoro popolnoma razdejani.

Umrli so:

23. marca. Lorene Ahlin, posestnik, 37 let, Karlovska cesta 17, cirrhosis hepatis hydrops.

24. marca. Neža Slobec, dekla, 64 let, Trnovske ulice 9, carcinoma ventriculi.

25. marca. Janez Osredkar, vrvar, 26 let, Kravja dolina 11, bramorica hrbtenjače. — Ana Oltra, delavčeva hči, 16 mesecev, Streliške ulice 11, jetika. — Marija Osredkar, paznikova hči, 7 mesecev, Poljanski nasip 50, tuisis convuls.

26. marca. Marija Vanino, brusarjeva hči, 4 1/2 leta, Florjanske ulice 15, jetika.

V bolnišnici:

23. marca. Valentin Okoliš, gostač, 68 let, marasmus senilis.

25. marca. Barbara Luznar, gostija, 83 let, jetika.

Tujci.

23. marca

Pri *Maticu*: Graemüek, Winter, Daehler, Fantl, Weiss; Eiser, knjigovodja; Riegert, Piek, Ehrenfeld, Heitler, trgovci; Schüler, potovalec, z Dunaja. — Perko, trgovec, iz Celja. — Prager, trgovec, iz Prage. — Kiaschek, potovalec, iz Budimpešte. — Haselsteiner, trgovec, in Rossi, trgovec z lesom, iz Trsta. — Ballis, trgovec z lesom, in Zwinkel, zasebnik, z Vrhniko. — Vovk iz Gospiča. — Kaplja iz Litije. — Koblischek iz Kamnika. — Nowak, knjigovodja. — Wernig iz Mengša. — Spindre, zasebnik, iz Kočevja.

Pri *Slonu*: Mimmer, Reinhold, Pratt, potovalci; Weiss, Bauer, trgovec, z Dunaja. — Laekenbacher iz Trsta. — Sirolla, potovalec, in Königsberg, trgovec, iz Zagreba. — Pogačnik, trgovec, iz Cirknice. — Globočnik, trgovec, iz Kranja. — Roth, nadporočnik, iz Judenburga. — Saak, nadinženar, iz Dun. Novega Mesta.

Pri *bavarskem dvoru*: A. Laipel, zasebnik, in G. Laipel iz Novega Mesta. — Schweiger iz Črnomlja. — Pich iz Trbiža.

Pri *avstrijskem caru*: Supan iz Breznice. — Bacon iz Trsta.

Pri *Juznem kolodvoru*: Kümerer z Dunaja. — Rejo Slapa. — Poliani s soprogo iz Trsta.

Palice
v največji izbiri po jako nizki ceni, potem leone rezbarje 158 10-9
in košare priporoča
kočevska domača industrija
F. Stampfel
v Ljubljani, na Kongresnem trgu (Tonhalle).

Slikarska obrt.

Najudaneje podpisani se priporoča p. n. spoštovanemu občinstvu, osobito visokocastiti duhovščini za slikanje cerkev, znamenj, novih stavb, sob, za barvanje hiš sgrafito, za firme in dekoracije po najnovejših vzorcih in po najnižjih cenah. Za cerkve imam na razpolaganje najboljših vzorcev v vseh zlogih ter sem okrasil že več cerkv v Bosni in v poslednjem času cerkev rožnega venca in veliko stolno cerkev v Kranju v popolno zadovoljstvo delodajalcev, kar dokazujejo spričevala.

Proseč stare naročitelje, da mi ohranijo svojo blagonaklonjenost tudi v bodoče, bilježim z vsem spoštovanjem

Fran Ser. Baraga,
slikar,
Emonska cesta št. 10.

162 3-3

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		barometra v mm	termometra po Celziju			
25	7. u. jut.	739.7	2.4	sl. vzh.	megla	2.90
	2. u. pop.	738.0	13.4	sl. zap.	oblačno	dež
	9. u. zveč.	739.9	7.0	-	-	-
26	7. u. jut.	741.1	1.6	sl. vzh.	jasno	0.00
	2. u. pop.	739.3	6.6	-	del. obláč.	-
	9. u. zveč.	740.1	2.4	-	oblačno	-

Srednja temperatura obeh dni 7.6° in 3.5°, oziroma za 2.5° nad in 1.9° pod normalom.

Stanje avstro-ogerske banke

dné 23. marca 1893.

(Brzajavno poročilo.)

Bankovcev v prometu

	gld.	440.984.000 (+ 3.435.000)
Kovinski zaklad	"	291.179.000 (+ 2.326.000)
Listnica	"	147.631.000 (+ 3.002.000)
Lombard	"	20.437.000 (- 155.000)
Davka prosta bančna rezerva	gld.	52.945.000 (- 2.159.000)
Državnih bankovcev je v prometu	gld.	314.436.000 (- 3.201.000)

Tržne cene v Ljubljani

dné 24. marca

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenič. m. st.	8 -	Špeh povojen, kgr.	66
Rež.	6 70	Surovo maslo.	1 5
Ječmen.	6 35	Jajce, jedno.	2
Oves.	6 25	Mleko, liter.	10
Ajda.	8 50	Govaje meso, kgr.	64
Proso.	5 -	Talečie	62
Koruz.	5 20	Svinjsko	64
Krompir.	2 90	Koštranovo	40
Leča, nktl.	13 -	Pišane	75
Grah.	13 -	Golob	20
Fižol.	8 -	Šeno, 100 kgr.	2 67
Maslo, kgr.	1 5	Slama,	2 32
Mast.	68	Urva trda, 4 kub. mtr.	7 -
Špeh svet.	64	mehka	5 -

Zahvala. 174 (1)

Vsem dragim sorodnikom, prijateljem in znaneem izrekamo za mnoge dokaze sočutja ob času bolezni in smrti preljubljenega in nepozabnega soproga, oziroma očeta, gospoda

Lorenca Ahlina,
mesarja in hišnega posestnika,

kakor tudi za mnoge krasne vence najiskrenejšo zahvalo, isto tako gospodom prijateljem in mesarjem za vsestransko naklonjenost.

V Ljubljani, dné 27. marca 1893.

Žalujoči ostali.

Dunajska borza.

Dné 27. marca.			Dné 24. marca.		
Papirna renta 5%, 16% davka	98	gld. 85 kr.	Ogerska zlata renta 4%	115	gld. 90 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	98	75	Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	95	65
Zlata renta 4%, davka prosta	117	15	4% državne srečke l. 1864., 250 gld.	147	25
4% avstrijska kronina renta, 230 kron	96	90	5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	167	-
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	990	-	Državne srečke l. 1864., 100 gld.	197	25
Kreditne akcije, 160 gld.	356	75	Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98	60
London, 10 funtov strl.	121	35	Zastavna pisma	100	-
Napoleonodor (20 fr.)	9	65	Kreditne srečke, 100 gld.	201	75
Cesarski cekini	5	75	St. Genois srečke, 40 gld.	67	-
Nemških mark 100	59	37 1/2			
			4% srečke dunajske parobrodne družbe	140	gld. - kr.
			Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	18	70
			Rudolfove srečke, 10 gld.	25	25
			Salmove srečke, 40 gld.	69	-
			Windischgraezove srečke, 20 gld.	76	-
			Ljubljanske srečke	22	50
			Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	158	75
			Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2945	-	-
			Akcije južne železnice, 300 gld. sr.	-	-
			Papirnih rubeljev 100	127	25

List „Mercur“. Zanesljiva informacija o stalno obrestnih in dividendnih papirjih, važnih dogodkih na gospodarskem in finančnem polju, odločilnih pojavih na dunajski borzi. Světi pismeni in ustni brezplačno.

Menjarnična delniška družba „MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Vestni nasveti za dosego kolikor mož visokega obrestovanja pri najpopolnejši varnosti naloženih glavnice.